

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **K. M.**, proti žalovaným: **1. Městský úřad Vsetín**, se sídlem Svárov 1080, Vsetín, **2. Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, **3. Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, o zaplacení částky 720 000,- Kč, v řízení o kasační stížnosti žalobce: a) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 11. 2013, č. j. 22 A 130/2013-6, b) o zahájení trestního řízení s pracovníky, c) o přiznání peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou a morální újmu, d) o zrušení sloučeného územního a stavebního řízení zahájeného dne 9. 1. 2002, č. j. Výt. 330-196/02/Re, a e) o zastavení řízení o žádosti o vydání regulačního plánu nástavby G.,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost a návrhy s ní spojené **s e o d m í t a j í**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 11. 2013, č. j. 22 A 130/2013-6, jímž byla odmítnuta jeho žaloba o zaplacení částky 720.000 Kč. Stěžovatel se současně návrhy označenými v záhlaví tohoto usnesení písm. b) až e) domáhal po Nejvyšším správním soudu „*zahájení trestního řízení s výše uvedenými pracovníky pro neustálé zneužívání pravomoci veřejného činitele, ke Krajskému soudu Ostrava k projednání dle práva žalobce čl. 36 odst. 1,2 Listiny ZLP, přiznání peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou a morální újmu, a porušení práv žalobce dle zjištěného a doloženého rozsahu žaloby, zneužití práva veřejného činitele postoupení věci ke znovu projednání ke Krajskému soudu Ostrava, a přiznání dvou nemajetkových zadostiučinění, zrušení vadně vedeného sloučeného územního a stavebního řízení zahájeného 9. 1. 2002 č. j. Výt. 330-196/02/Re pro nedodržení odstupů proti stavebnímu zák. 50/1976 Sb. § 32 odst. 3, zastavení řízení žádosti o vydání regulačního plánu nástavby G., pro nedodržení vzdáleností rodinných domů od hranice sousedního pozemků, a odstupu požárních.*“

[2] Výroky II. a III. usnesení ze dne 19. 12. 2013, č. j. 9 Aps 16/2013-14, zamítl Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval jej, aby ve lhůtě 14 dnů předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo doložil, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání. Současně poučil

stěžovatele, že nevyhovění výzvě bude mít za následek odmítnutí kasační stížnosti. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 1. 2014.

[3] Stěžovatel do dnešního dne na výzvu nereagoval.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I. Nejvyšší správní soud dle citovaných zákonných ustanovení kasační stížnost a s ní spojené návrhy odmítl, neboť absence povinného zastoupení stěžovatele při nedoložení jeho vlastního vysokoškolského právního vzdělání vzdor výzvě a poučení odstraněna nebyla.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu